

OBČASNÍK FARNOSTÍ KYSELOVICE CHROPYNĚ BŘEST

ADVENT A VÁNOCE

***„Čiňte pokání a dejte se pokřtít
na odpuštění hříchů!
Připravte cestu Pánu,
vyrovnejte mu stezky!
Každá propast bude zasypána,
hory i pahorky budou srovnány;
co je křivé, bude přímé,
hrbolaté cesty budou rovné;
a každý tvor uzří spasení Boží.“***

DRAZÍ VĚŘÍCÍ

Advent je typický tím, že ubývá světla, zkracuje se den a tma přichází stále dřív a dřív. A tak si to vynahrazujeme alespoň svíčkami na adventním věnci. Jak přibývá temnoty okolo nás, rozžháme další svíčky, až v ty dni, kdy noc je nejdelší, nám na věnci svítí všechny čtyři. A na Vánoce dokonce celý stromeček (pozor, ať svítí, ale nehoří!). Pak už nám slunečního světla opět postupně přibývá.

Slyšel jsem kdysi takovou pěknou myšlenku: Než nadávat či naříkat na spoustu tmy okolo nás je lépe zapálit třeba i jen jedinou svíčku. Nic nám nepomůže bědovat nad přítomností tolika a tak velkého zla ve světě. Snažme se uprostřed temnoty tohoto zla zapálit alespoň jednu malou svíčku dobra. Pokud to tak učiní více z nás, můžeme si navzájem posvítit na cestu.

O. Stanislav

FASTFOOD PRO DUŠI

Ježíš byl vyveden od Ducha na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Když se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí, nakonec vyhladověl. Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, řekni, ať se z těchto kamenů stanou chleby.“ On však odpověděl: „Je psáno: ‘Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst’“ (Mt 4,1-4).

Člověk, který z jakýchkoliv důvodů delší dobu nejedl, se musí k normální stravě vracet pozvolna a velmi opatrně. Organismus je najednou mnohem citlivější na to, co přijímá. Kdyby se vyhladovělý člověk ve snaze rychle se nasytit vrhl na cokoliv, co je před ním, ublížil by si. Kromě diet vynucených například střevními potížemi nebo kromě dobrovolného delšího půstu se do takových situací běžně nedostáváme.

Spousta lidí v našem prostředí jí mnohem dřív, než dostane hlad. A když už hlad přijde, jsme zvyklí ho rychle zahnat ve fastfoodu nebo čímkoliv, co je po ruce. Kdo se chce

stravovat zdravě, přemýšlí mnohem víc o tom, kolik a jakých živin potřebuje a čím je vhodně doplní. (Ok, uznávám, že i zdravá strava se může stát modlou, když se někomu stane životní náplní a otázkou číslo jedna, k tomu toto zamyšlení ale ne navádí.)

V postní době si řada křesťanů snaží něco odepřít (alkohol, kafe, sladkosti, televizi, sociální sítě) a volí si nějaký sebezápor, aby se naučili lépe ovládat. Nic proti tomu, sebeovládání je ovoce Ducha svatého (Gal 5,22). Může to přinést i prospěšný detox našeho vnitřního prostředí (fyzického, psychického i duchovního). Půst ale není cvičením vůle, které spočívá v tom, že to vydržím a budu na sebe a svůj výkon patřičně hrdý.

Je ale dobré „vyhladovět“, abych se stal vnímavějším na to, co do sebe přijímám a jak to na mě působí, zda mi to prospívá nebo škodí.

Postní doba nás zve k reflexi toho, čím běžně sytím především své nitro. „Fastfoodem“ nebo zdravou a hodnotnou stravou se všemi potřeb-

nými živinami ve správném množství? Čím utišuji hlad svého nitra? Nepodléhám pokušení co nejrychleji tento hlad utišit čímkoliv, co je po ruce?

Ježíš dodává, že se můžeme sytit a žít Božím slovem.

Co si v postní době na tuto stravu navyknout?

www.vira.cz

PŘEDVÁNOČNÍ SV. ZPOVĚĚ

Příležitost ke svátosti smíření bude (kromě pravidelného zpovídání cca 30 min. před každou mší sv. ve všední dny)

v neděli 18. prosince

Břest 14:00–15:30

Chropyně 14:30–15:45

Kyselovice 16:00–17:00

POŘAD VÁNOČNÍCH BOHOSLUŽEB

	Chropyně	Břest	Kyselovice
sobota 24.12. – Štědrý den	21:30	20:00	15:00
neděle 25.12. – Boží hod vánoční	07:30 11:30 L	09:00	10:15
pondělí 26.12. – Sv. Štěpána	09:00 11:30 L	07:30	10:15
pátek 30.12. – Sv. Rodiny	-	17:30	-
sobota 31.12. – Sv. Silvestra	17:30	16:00	-
neděle 1.1. – Matky Boží, P. Marie	07:30 11:30 L	09:00	10:15

KOSTELY BUDOU OTEVŘENY K NÁVŠTĚVĚ JESLIČEK

Chropyně

neděle 25. prosince 14:00–16:00

pondělí 26. prosince 14:00–16:00

neděle 1. ledna 14:00–16:00

Břest

pondělí 26. prosince 14:00–16:00

Kyselovice

neděle 25. prosince 14:00–16:00

pondělí 26. prosince 14:00–16:00

TIP NA JEDEN Z NEJLEPŠÍCH DÁRKŮ K VÁNOCŮM

V horečném tempu vánoční doby míváme sklon zapomenout na poselství a příslib, které Vánoce zvěstují. Velmi často býváme v zajetí toho, co všechno ještě musíme stihnout na poslední chvíli. Pospícháme, tlačíme a strkáme se a málem že srážíme lidi shánějící ten extra dárek, který si my vážně nemůžeme dovolit.

Mohl by být všechn ten spěch a shon satanovou pomstou Bohu nebo jeho odvetným tahem za Vtělení, zrození Syna Božího? Satan nás všechny oslepuje třpytem a leskem, zvoněním zvonků a cinkáním pokladen v obchodech. Přestali jsme dbát na význam Vánoc, na poselství míru mezi všemi muži a ženami, příslib radosti lidem dobré vůle.

Opravdová krása Vánoc se spíše nachází v jednoduchosti, v jednoduchosti pramenící z uvědomění a umění naslouchat. Neboť čím více nasloucháme okolnímu světu, tím plněji si uvědomujeme nesnáze a bolesti, hněv, vypětí a vyčerpání,

kterými muži a ženy trpí. A právě poselství a příslib Vánoc může přinést naději malým a zbloudilým; poraněným, křivděným, týraným a zlomeným.

Jedním z největších darů, jež můžeme přinést světu, každému muži, ženě či dítěti, které potkáme v této vánoční době, je "prokazovat laskavost a konat nezištné krásné skutky".

Vzpomínám si na humoristický seriál kreslíře Johnnyho Harta uvedený před několika lety, ve kterém vystupuje postava Wileyho hledajícího odpovědi na nejdůležitější otázky života. Jedna z těch otázek je velmi jednoduchá, a přesto současná. Na prvním obrázku se Wiley ptá: "Co se stalo s laskavostí?" A pokračuje těmito verši:

*"Proč lidi nelitují síly,
aby jiným trable způsobili?
Proč schválně druhým štěstí hatí,
ač vědí, že se jim zlo dvakrát vrátí?
Proč tak rádi zraňujeme
i ty, které milujeme?"*

Proč člověk milá slova sotva svede?

Vždyť jedna rána k druhé vede.

*Proč se nechováme, jak nám velí
jeden slogan známý?*

*Vedme si tak, jak bychom chtěli,
aby se jednalo s námi.*

*Proč chyby druhých nám tak vadí,
jeden sotva uvěří.*

*Odpuštění a láska vystrnadí
satanův zadek ze dveří."*

Darujte o příštích Vánocích dar, který má trvalou hodnotu, dar, který vás nadlouho přežije. "Prokazujte laskavost a konejte nezištné krásné skutky." Jen do toho, zkuste to! Pro vás je to jen maličkost. Ale jsem si jist, že lidé kolem vás budou udiveni a svět bude ohromen. Jen do toho, buďte laskaví ostošest. Takové šoky svět moc potřebuje.

**Brian
Cavanaugh**

**Kolik
váží
sněhová
vločka**

PROSTŘÍ MÍSTO U VÁNOČNÍHO STOLU HLADOVĚJÍCÍMU DÍTĚTI

Jestliže nevíte, co darovat letos pod stromeček, máme pro vás tip na dárek, který udělá radost všem lidem dobré vůle a navíc reálně mění lidské životy. Hnutí Mary's Meals pomáhá už více než dvěma a čtvrt milionu dětí na celém světě. Poskytuje jim vydatné jídlo v místě jejich vzdělávání, aby se mohly lépe soustředit a hodně se toho naučily. To přináší naději příští generaci a doslova zachraňuje životy. Letos o Vánocích se můžete k hnutí připojit a prostřít jeden nebo i více virtuálních talířů u vašeho stolu za pouhých 459 Kč. Tím zajistíte jídlo jednomu dítěti na celý školní rok. Stůl prostřete zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na eshopu hnutí Mary's Meals. Navštivte

www.mistouvanocihostolu.cz

MODLÍME SE ZA NOVÉHO ARCIBISKUPA

„Stojí před námi společný úkol: modlitbou provázet proces jmenování nového olomouckého arcibiskupa,“ vybízí všechny věřící arcidiecéze její současný administrátor, biskup Josef Nuzík.

Bože, Dobrý pastýři, svěřujeme ti jmenování nového olomouckého arcibiskupa a prosíme: veď svým Duchem mysl Svatého otce i všech, kdo nesou za tuto volbu odpovědnost.

Dej nám takového arcibiskupa, který bude tvým obětavým a věrným služebníkem a bude usilovat o to, co se ti líbí a co je k prospěchu Božího lidu i celé církve.

Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

MODLITBA NA PŘÍMLUVU SV. VÁCLAVA ZA TY, KDO VLÁDNOU

Všemohoucí věčný Bože, na přímluvu svatého Václava, dědice české země, přijmi naše prosby za ty, kteří nám vládnou. Dej jim ducha moudrosti a prozíravosti; ať respektují Tvůj spravedlivý řád, hájí lidskou důstojnost a život každého člověka od početí až do přirozené smrti; ať podporují zdravou rodinu založenou na celoživotním věrném svazku muže a ženy; ať poctivě spravují svěřený majetek a svým jednáním dávají dobrý příklad celé společnosti; ať jsou zodpovědní vůči dalším generacím, probouzejí touhu po dětech a jejich dobré výchově.

Nás pak naplňuj Svatým Duchem abychom svým životem přispívali ke šťastné budoucnosti národa a zodpovědně rozhodovali.

O to prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.

KDYŽ NEMŮŽU SPÁT, TAK SE MODLÍM

Stává se mi občas, že se v noci probudím a nemůžu usnout. Možná to také znáte: člověk by usnout chtěl, ví že musí ráno vstát a že po probdělé noci bude celý den unavený, ale ono to nejde a čím víc se o to snaží, tím víc to nejde a nejde.

Někdo počítá ovečky, dělá imaginární nákup za milion nebo vstane, pustí si televizi, aby se unavil a dostavil se spánek, nebo si čte knihu... Výsledek je stejný, na druhý den je unavený.

Osvědčilo se mi něco, co radím každému, kdo má podobný problém a chtěla bych poradit i vám. Když se takto v noci probudím, nesnažím se usnout. Jen z toho můžu být na nervy a spaní půjde ještě hůř. Protože vím, že je to stejně zbytečné, tak se nenervuji, že nemůžu spát. Většinou si pomyslím, že třeba někdo potřebuje moji modlitbu, a tak se začnu modlit růženec. Když neusu po úvodních modlitbách, tak pokračuji v modlitbě za toho, kdo si

mě vzbudil, za manžela, za syny, za jejich děti a partnerky, pak za někoho z rodiny nebo známých, o kom vím, že prožívá těžkou životní situaci nebo je nemocný, potom další nemocné a potřebné, za farnost, za papeže, za mír ve světě...

Ale to už většinou spím a když se zase probudím, tak pokračuji tam, kde jsem přestala nebo kde si myslím, že jsem asi přestala, než jsem usnula 😊.

MB

O SVĚCENÍ NEDĚLE

Jak velice se mýlí ve svých výpočtech ten, kdo se namáhá v neděli. Myslí si, že vydělá více než jiní...

Pracujte neúnavně.

Ale ne v neděli!

*Znám dva velmi
jisté prostředky,
jak zchudnout:
pracovat v neděli
a krást.*

Pracujete neúnavně. Avšak to, co vyděláte, neprospívá vždy vaší duši a vašemu tělu. Totiž to, co získáte svou prací v neděli. Kdybychom se zeptali těch, kteří v neděli pracovali, copak udělali, mohli by velmi často odpovědět: „Zaprodal jsem svou duši ďáblu, ukřižoval našeho Pána a zapřel svůj křest.“ Takový ubožák je tedy určen peklu.

(Pozn. redakce: Může se to zdát ja-

ko příliš tvrdé vyjádření. Ale zkušenost učí, že mnoho odpadů od křesťanského života začíná zdánlivě nenápadně: Člověku to už „tak nějak nevyjde“, aby byl v neděli na mši svaté. Jednou, podruhé, občas...) Bude muset po celou věčnost plakat, aniž tím kdy co získá. Když vidím někoho v neděli jet s nákladem, myslím si vždycky: „Ach, ten veze svou duši do pekla.“ Spočítal si, že vydělá, ale počítal špatně.

Jak velice se mýlí ve svých výpočtech ten, kdo se namáhá v neděli. Myslí si, že vydělá více než jiní. Cožpak může nějaký peněžní obnos, který si vydělá, vyvážit škodu, kterou si sám způsobí tím, že přestoupí zákon dobrého Boha?

Domníváte se, že vše záleží na vaší práci. Ale jen vzpomeňte na nemoc, na nehodu... Kolik práce může být zmařeno jedinou bouří, jediným krupobitím, jediným mrazem.

Bůh dává, komu chce. Cožpak není Bůh vždycky silnější? Cožpak není vždy právě on jediný Pán?

Bůh je Pánem času – i toho tvého, životního...

Byla jedna žena. Ta se přišla svého faráře zeptat, zda-li by nemohla svá-
žet v neděli seno.

„Ale vždyť to není vůbec potřeba,“
pravil farář, „o své seno se vůbec
nemusíte obávat.“

Ale žena trvala na svém a říkala:
„Chcete tedy, abych nechala svou
sklizeň nazmar?“

Ten večer ta žena umřela. Ona sa-
ma byla ve větším nebezpečí než její
sklizeň.

Co tím získáš? Nepracujte jen pro
pokrm, který pomijí, ale pro pokrm,
který zůstává k životu věčnému. Co
jste získali, když jste pracovali v ne-
děli? Vždyť zemi opustíte takovou, ja-
ká je. Až odtud půjdete, nic si s sebou
nevezmete. A ten, kdo příliš přilnul
k zemi, velmi těžko odsud odchází.

Naším prvním účelem je jít k Bohu.
Jen proto jsme zde na zemi. Milé
děti, v neděli bychom měli umřít (jde
o obraz: umřít svým čistě pozem-
ským zájmům) a v pondělí vstát
z mrtvých. Neděle patří dobrému
Bohu, je to jeho den, den Páně. On
učinil všechny dny v týdnu, mohl si
pro sebe vyhradit všechny, ale dal
nám šest a pro sebe si ponechal jen
sedmý.

Jakým právem saháte na to, co vám
nepatří? Víte, že ukradený majetek
nikdy nepřináší požehnání. Právě
tak i den, který kradete Pánu, vám
nepřinese zisk. Znam dva velmi
jisté prostředky, jak zchudnout: pra-
covat v neděli a krást.

svatý Jan Maria Vianney

www.milujte.se

Kriste, buď se mnou. Kriste, buď přede mnou.

Kriste, buď za mnou. Kriste, buď ve mně.

Kriste, buď, kde lehám. Kriste, buď, kde sedám.

Kriste, buď, kde vstávám.

Kriste, buď v srdci každého myslícího na mne.

Kriste, buď v ústech každého mluvícího o mně.

Kriste, buď v každém oku vidoucím mne.

Kriste, buď v každém uchu slyšícím mne.

Podle "Hymnu sv. Patrika"

EUCHARISTIE ZNOVU OBJEVENÁ

Catalina Rivas,
laická misionářka Ježíšova
Eucharistického Srdce

Prostřednictvím mystické zkušenosti, sepsané Catalinou Rivas, bolivijskou stigmatičkou, nás chtějí Pán Ježíš a Panna Maria naučit plodně se účastnit této největší události naší spásy, jež se zpřítomňuje při mši svaté.

Několik úryvků z Catalininých zápisů:

O slavnosti Zvěstování Páně, když jsem vstoupila do kostela na mši svatou, arcibiskup a kněží už vycházeli ze sakristie. Panna Maria mi řekla svým jemným, sladkým ženským hlasem: „Dnešek bude pro Tebe dnem poučení. Chci, aby ses hodně soustředila na to, co zažiješ, protože se o to budeš dělit s ostatními lidmi.“

Úkon kajícnosti

První věc, které jsem si všimla, byl chór krásných hlasů, který zpíval zdálky. Chvílemi se hudba blížila, a pak zas vzdalovala podle směru větru. Arcibiskup zahájil mši svatou, a když dospěl k úkonu kajícnosti, Maria pravila: „Z hloubi svého srdce pros Pána, aby Ti odpustil hříchy, jimiž jsi Ho urazila. Tak se budeš moci náležitě účastnit takového privilegia, jakým je mše svatá.“

Pomyslela jsem si: „Jsem přece ve stavu posvěcující milosti, zrovna včera jsem se vyzpovídala.“

Panna Maria odpověděla: „Myslíš si, že od včerejška jsi Pána neurazila? Dovol, abych Ti připomněla pár událostí. A Ty říkáš, že jsi neurazila Boha? Přišla jsi na poslední chvíli, když celebranti vycházeli v procesí ke mši svaté, a chceš se jí účastnit bez předchozí přípravy... Proč všichni přicházíte na poslední chvíli? Máte přicházet dřív, abyste se pomodlili a poprosili Pána, aby seslal svého Svatého Ducha a ten vás mohl obdarovat pokojem a očistit vás od ducha tohoto světa,

od vlastního neklidu, problémů a roztržitosti. To On vás činí schopné prožít tuto tak posvátnou chvíli. Vždyť je to největší zázrak. Přišli jste prožít chvíli, kdy nejvyšší Bůh dává svůj největší dar, ale neumíte ho docenit.“ Protože to byl sváteční den, rozeznělo se kostelem Sláva na výsostech Bohu.

Panna Maria pravila: „Chval a veleb z celé své lásky Nejsvětější Trojici a uvědom si, že jsi jedním z Jejích tvorů.“

Pozdravení pokoje

Arcibiskup řekl: „Daruj nám pokoj a jednotu,“ a potom: „Pokoj Páně ať zůstává vždycky s vámi.“

Náhle jsem spatřila, že mezi některými lidmi, kteří si dávali pozdravení pokoje, se objevilo intenzivní světlo. Skutečně jsem cítila v tomto světle Ježíšovo objetí. To On mě objal a dával mi svůj pokoj, protože jsem v tu chvíli byla s to odpustit a vypudit ze svého srdce všechny stížnosti vůči druhým lidem. Ježíš chce sdílet tento moment radosti, obejmout nás a přát nám svůj pokoj.

Svaté přijímání

Když jsem se vrátila na své místo a poklekla, Pán řekl: „Poslouchej!“ O chvíli později jsem uslyšela modlitbu ženy, která seděla předemnou a právě přijala Eucharistii.

Ježíš řekl smutným hlasem: „Zapamatovala sis její modlitbu? Ani jednou neřekla, že mě miluje. Ani jednou mi nepoděkovala za dar, jaký jsem jí dal, když jsem sestoupil ve svém Božství do jejího ubohého lidství, abych ji přitáhl k sobě. Ani jednou neřekla: Děkuji Ti, Pane. Byly to litanie proseb. A tak to dělají téměř všichni, kteří přicházejí, aby mě přijali. Zemřel jsem z lásky a vstal jsem z mrtvých. Z lásky čekám na každého z vás a z lásky s vámi zůstávám. A vy si neuvědomujete, že potřebuji vaši lásku. Pamatujte, že jsem Žebrák lásky v této hodině, pro duši tak významné.“

... Dary, které dostáváme v Eucharistii, mají přinášet plody obrácení, které se projevují postojem i skutky milosrdenství vůči bratrům a sestrám.

www.milujte.se

VÁNOČNÍ POHÁDKA

Jste rádi, že jsou Vánoce? Já moc. A chtěl bych Vám říct jednu pohádku, kterou jsem před několika lety slyšel. Bude o zlém vlkovi.

Představte si noc, kdy se narodil Pán Ježíš...

A podívejme se o kousek dál, do jiné země. K pastýřům. Pastýři měli své ovečky, starali se o ně, ale v jejich blízkosti žil také zlý vlk, který byl nejen zlý, ale i úskočný, a vždycky, když pastýři trochu nedávali pozor, tak některou z nich chytil a roztrhal. Pastýři se ho báli a neměli ho vůbec rádi. Vždycky po něm házeli kamení a snažili se ho zahnat.

Až se jednou stalo něco zvláštního. Pastýři slyšeli, že se narodil Pán Ježíš a řekli si, že se tam půjdou podívat.

Vlk se zaradoval, nikdo nehlídá stádo, nikdo mě nebude zahánět, to si naloupím a roztrhám ovcí! Ale na jednu ho přemohla zvědavost. Řekl si: To je zvláštní. To pastýři ještě nikdy neudělali, aby takhle odešli pryč. To se musím jít podívat, kde jsou a co dělají...

A tak se za nimi plížil, schovával se za keři, aby ho neviděli, až se dostal ke stáji, kde byla jeskyňka a v ní Panna Maria, svatý Josef a v jesličkách byl položený Ježíšek. Vlk tiše stál a díval se, co se bude dít. Viděl, jak se pastýři radují a pomyslel si, že počká, až odejdou a podívá se víc zblízka, aby mu nic neuteklo.

Pastýři po chvíli opravdu odešli a kolem se rozhostil klid. Tak velký klid, že se Panně Marii i svatému Josefovi začaly zavírat oči. Teď je ta správná chvíle, řekl si vlk. Teď je všechny sežeru. A začnu od toho nejmenšího...

Vlk se krok za krokem plížil k jesličkám. Opatrně a tiše, aby nezpůsobil nějaký šramot. A už byl kousek od jesliček. Chystal se skočit.

A v tom se na něj Pán Ježíš podíval a usmál se. To se vlkovi ještě nikdy nestalo, že by se na něho někdo usmál.

A co víc, Ježíš jej pohladil! To se mu teprve nikdy nestalo, protože všichni na něj vždycky jen nadávali nebo po něm házeli kamení.

Ale pak se stalo ještě něco: když se na něj Ježíš usmál a když ho pohladil, praskla vlkovi kůže a z té vlčí kůže vylezl člověk. Takový, jakého Bůh chtěl mít. A člověk začal chválit Boha a děkovat mu za to, že ho takovým způsobem proměnil.

No, a to je konec pohádky. Kdo jí porozuměl, ten ví, o čem jsou Vánoce.

Vojtěch Cikrle

...aby mohlo vyrůst něco krásnějšího

Příjemné prožití svátků Ježíšova narození, dar naděje, radosti a také blízkosti těch, které máte rádi, a vše dobré do nového roku 2023 přeje

P. Stanislav Trčka

BŮH KLEPE I NA TVOJE SRDCE

Čekat? Na co?

Bible říká, že je třeba čekat. Na co? „Až přijde náš Pán“ (1 Kor 1,7). O Vánocích si připomínáme první Ježíšův příchod v určitém dějinném okamžiku. On přijde pak i na konci časů. Ale hlavně přichází každý den navštívit každou ženu a každého muže. Náš Bůh je „Bohem, který přichází“. Přichází ustavičně. On naše očekávání nezklame! Možná nás nechá čekat chvíli ve tmě, aby dal uzrát naší naději, ale nikdy nezklame. Pán stále přichází, je vždycky s námi. Někdy se nedá vidět, ale vždycky přichází.

Ježíš, stojí u dveří tvého srdce

Ježíš, jak praví Bible, stojí u dveří a klepe. Každý den. U dveří našeho srdce. Umíš naslouchat Pánu, který

klepe, přichází Tě dnes navštívit a klepe i na tvoje srdce neklidem, myšlenkou, inspirací? Přišel do Betléma, přijde na konci světa, ale přichází k nám každý den. Bud'te bdělí, sledujte, co cítíte v srdci, když Pán klepe.

Život má světlá i stinná místa

Víme dobře, že život má své výšiny i nížiny, světlá i stinná místa. Každý z nás zakouší chvíle zklamání, nezdaru a zmatku. Nyní prožíváme navíc situaci, poznamenanou pandemií i válkou, což v nás budí zmatek, starosti, obavy i malomyslnost. Hrozí pád do pesimismu, uzavřenosti a apatie. Jak na toto všechno reagovat? Autor biblických žalmů radí: „Naše duše vyhlíží Hospodina, on sám je naše pomoc a štít. V něm se raduje naše srdce“ (Žl 32, 20-21).

Důvěřivé čekání na Boha nám dává oporu a odvahu v temných chvílích života.

Bůh je přítomen v dějinách

Advent nám neustále připomíná, že Bůh je přítomen v dějinách, které přese všechno vede k jejich cíli a plnosti. Bůh je v dějinách lidstva přítomen, je „Bohem s námi“, Bůh není vzdálený, je vždy s námi a často klepe na dveře našeho srdce. Bůh putuje po našem boku, aby nás podpíral. Pán nás nikdy neopouští, provází nás v našich životních peripetiích, aby nám pomáhal objevit smysl této pouti, význam všednosti a naplňoval nás odvahou ve zkouškách a bolestech. Uprostřed životních bouří nám Bůh stále podává ruku.

www.vira.cz

Podle promluvy papeže Františka

